

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.7.2012
COM(2012) 370 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om genomförandet av artikel 9.3 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om
förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om genomförandet av artikel 9.3 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet

INLEDNING

Denna rapport läggs fram i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.3.3 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet¹.

I artikel 9.3 fastställs den minsta maskstorlek som ska användas i lyftet i släpredskap (dvs. trålnät, vad/not för fartyg och landvad/not). Huvudsyftet med att fastställa minsta maskstorlekar för släpredskap var att undvika att ytterligare öka dödlighetstalen hos ungfisk.

I artikel 9.3.3 anges att kommissionen senast den 30 juni 2012 ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna bestämmelse.

I artikel 9.3.3 anges att kommissionen skulle beakta information som lämnats av medlemsstaterna före den 31 december 2011. Då kommissionen inte mottagit någon sådan information vid det datumet, uppmanade kommissionens avdelningar i början av 2012² alla Medelhavsmedlemsstater att lämna uppgifter om genomförandegraden avseende kraven om minsta maskstorlek, om de kostnader som uppstått för operatörerna och om eventuella effekter för selektiviteten. Det kom svar från Cypern, Frankrike, Spanien, Italien, Malta och Slovenien, som användes i rapporten.

Kommissionen använde också information som insamlats och observationer som gjorts under de kontrollbesök som genomförts av kommissionens tjänstemän under perioden juli 2010–april 2012.

BESTÄMMELSERNA I ARTIKEL 9

De relevanta bestämmelserna rörande minsta maskstorlek finns i artikel 9 punkterna 1–4 och lyder som följer:

Artikel 9

Minsta maskstorlek

- (1) *Det är förbjudet att använda släpnät, "stänggarn" eller garn eller att ha sådana redskap ombord, om inte maskstorleken i den del av redskapet där maskstorleken är minst överensstämmer med de maskstorlekar som anges i punkterna 3–6 i denna artikel.*

¹ EUT L 409, 30.12.2006; rättelse i EUT L 36, 8.2.2007, s. 7.

² Skrivelse av den 10.2.2012, ref. Ares(2012)154023.

- (2) *Maskstorleken skall fastställas enligt de förfaranden som anges i kommissionens förordning (EG) nr 129/2003³.*
- (3) *För andra släpnät än de som anges i punkt 4 skall minsta maskstorlek vara följande:*
- (1) *40 mm, till och med den 30 juni 2008*
- (2) *Från och med den 1 juli 2008 skall det nät som anges i punkt 1 ersättas med ett nät med kvadratiska maskor på 40 mm i lyftet eller, på motiverad begäran av fartygsägaren, ett nät med romboidformade maskor på 50 mm.*
- Med hänvisning till föregående stycke får fiskefartygen endast använda och hålla ombord en av de två typerna av nät.*
- (3) *Kommissionen skall senast den 30 juni 2012 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av denna punkt och utifrån denna rapport och på grundval av den information som medlemsstaterna har lämnat före den 31 december 2011 lägga fram lämpliga förslag till eventuella justeringar.*
- (4) *För trålredskap som används för fiske efter sardin och ansjovis skall minsta maskstorlek vara 20 mm, om dessa arter utgör minst 80 % av fångsten i levande vikt efter sortering.*

I förordningen föreskrivs övergångsarrangemang (artikel 14), och EU-operatörer som använde mindre maskstorlekar fick till den 31 maj 2010 på sig att anpassa sina redskap till reglerna.

Inom ramen för genomförandet av en rekommendation utfärdad av Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM) antog Europaparlamentet och rådet år 2011 följande ändring som ersätter artikel 9.3:

- (3) *För andra släpnät än de som anges i punkt 4 ska minsta maskstorlek vara*
- (a) *ett nätreddskap med kvadratiska maskor på minst 40 mm i lyftet, eller*
- (b) *på motiverad begäran av fartygsägaren, ett nätreddskap med diagonalmaskor på 50 mm, som ska ha en fastställd storlekselektivitet som motsvarar eller överskrider storlekselektiviteten hos nätreddskap som avses i led a.*

Fiskefartygen får endast använda och hålla ombord en av de två typerna av nät.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2012 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om genomförandet av denna punkt och utifrån denna rapport och på grundval av den information som medlemsstaterna har lämnat före den 31 december 2011 lägga fram lämpliga förslag till eventuella justeringar.”

---

³ Ersatt av kommissionens förordning (EG) nr 517/2008, EUT L 151, 11.6.2008.

LYFT I SLÄPREDSKAP

Lyftet, eller nätkassen, är den bakre delen av släpredskapet. I bilaga 1 f till förordning 1967/2006 definieras lyft i tråpredskap i synnerhet som den bakre delen av tråpredskapet med samma maskstorlek och med en form som är antingen cylindrisk eller konisk. Lyftet kan vara monterat direkt på tråpredskapets trålöppning eller vara förbundet med denna genom ett rakt förlängningsstycke. Lyftet i trålnät kan ibland vara uppdelat i lyftet i egentlig bemärkelse och i förlängningsstycket.

I artikel 9.3 fastställs en särskild minsta maskstorlek för lyftet, eftersom detta är den del i släpredskapen som har de minsta maskorna, dit fisken förs och samlas. Detta innebär att maskorna i övriga delar av nätet bör vara större än lyftets maskor.

TOLKNING

Vid inspektioner utförda av kommissionen och efter kontakter med nationella förvaltningar visade det sig att medlemsstaterna inte hade tolkat artikel 9.3 på rätt sätt, särskilt vad gäller den tillåtna maskstorleken i nätdelarna utanför lyftet. Kommissionen har gett medlemsstaterna detaljerade anvisningar i syfte att säkerställa en samstämmig och korrekt tillämpning av artikeln.

Sedan 2007 har kommissionen både i kommittén för fiske och vattenbruk och vid möten på hög nivå⁴ regelbundet betonat att artikel 9.3 definierar lyftet som den del av nätet som har den minsta maskstorleken och att maskorna i övriga delar bör vara större. Ytterligare klargöranden har lämnats genom förklarande anmärkningar av den 18 april 2011 och den 22 mars 2012. I dessa anmärkningar betonade kommissionen följande:

- (a) När lyftet består av kvadratiska maskor på minst 40 mm, ska maskstorleken i förlängningsstycket vara större än 40 mm oavsett maskornas form (kvadratiska eller diagonala).
- (b) När lyftet, på motiverad begäran från fartygsägaren, består av diagonalmaskor på 50 mm ska maskstorleken i förlängningsstycket vara större än 50 mm oavsett maskornas form (kvadratiska eller diagonala).

MEDLEMSSTATERNAS GENOMFÖRANDE

Information från medlemsstaterna

Genom en skrivelse av den 10 februari 2012 uppmanades medlemsstaterna att lämna information om genomförandet av artikel 9.3. Kommissionen har analyserat informationen från medlemsstaterna, och resultatet är en översikt över de olika aspekterna av genomförandet. Grekland ingår inte i analysen, eftersom landet inte hade lämnat den begärda informationen vid den tidpunkt då rapporten utarbetades.

---

⁴ Kommittémöten den 11 juli 2007, 2 oktober 2007, 30 oktober 2007 och 4 december 2007; högnivåmöten den 23 januari 2008 och 15 juli 2009.

1. Antal fartyg som berörs av ändringen

Totalt berördes 2 525 fartyg i de sex medlemsstaterna av ändringarna rörande lyftet. Ett särskilt problem signalerades av Frankrike, rörande gangui-trålare som utgör mer än hälften av de franska trålarna i Medelhavet. Gangui-trålare bedriver traditionellt fiske efter en blandning av demersala arter och använder ett lyft med en maskstorlek på 20 mm. De franska myndigheterna hävdade att denna maska är nödvändig för att gangui-trålarna ska kunna fortsätta sin traditionella verksamhet. Ingen annan medlemsstat har signalerat liknande problem i sin rapport.

Förordningen ger dock ingen möjlighet till undantag från den minsta maskstorlek som fastställs i artikel 9.3 för trålnät.

2. Masktyper

Fartygen använder i starkt övervägande grad diagonalmaskor. Endast 95 fartyg av 2 525 använder kvadratiska maskor, medan 2 430 använder diagonalmaskor.

Enligt artikel 9.3 måste användning av diagonalmaskor i lyftet motiveras av fartygsägarna. Kommissionen tog därför reda på vilka motiveringar fartygsägarna hade lämnat i detta hänseende. Följande kategorier kunde urskiljas på grundval av medlemsstaternas uppgifter:

- Diagonalmaskor kostar mindre och de finns tillgängliga i större utsträckning på lokala marknader. Det material som används för att tillverka kvadratiska maskor kräver särskild expertis som de flesta lokala tillverkare inte har.
- Kvadratiska maskor är svårare att reparera.
- Kvadratiska maskor kunde inte monteras på nätet när resten av nätet bestod av diagonalmaskor.
- I vissa fall hade yrkesfiskarna sina egna lager av diagonalmaskiga nät och ville inte ådra sig extra kostnader för inköp av nya.
- Diagonalmaskor är tåligare än kvadratmaskor.
- Diagonalmaskor orsakar mindre skador på fångad fisk.

Det bör noteras att ändringen från 2011, som innebär införlivande av AKFM:s rekommendation 33/2009/2 antagen i maj 2009, på ett tydligare sätt uttrycker det ytterligare kravet på att motivera användningen av en 50 mm diagonalmaska i lyftet. Maskan ska ”*ha en fastställd storleksselektivitet som motsvarar eller överskrider storleksselektiviteten hos*” en kvadratisk maska på 40 mm. De motiveringar som rapporteras av medlemsstaterna återger inte något sådant inslag, trots att AKFM:s rekommendation redan var bindande för medlemsstaterna och EU efter ikraftträdandet i december 2009. För kommissionen bör en vederbörlig motivering under alla omständigheter även omfatta selektivitetsaspekter, inte bara kostnader och tålighet.

3. Kostnader

Information om kostnader i samband med utbyte av lyft lämnades av fem medlemsstater. Kostnaderna varierade kraftigt beroende på lyftets längd och beroende på om även andra delar av nätet hade bytts ut.

Den rapporterade längden på lyft som berördes av utbyte varierade mellan 1 och 14 meter, vanligen mellan 2,5 och 12 meter.

För den stora majoriteten (97 %) av de fartyg för vilka uppgifter lämnades, uppgick kostnaderna till mellan 500 och 1 000 euro. Kostnaden var emellertid betydligt högre när även andra delar av nätet måste bytas ut. I några fall där hela nätet måste bytas ut kunde kostnaden uppgå till 24 000 euro.

4. Tidsaspekter

De flesta medlemsstater uppgav att ändringarna i näten hade avslutats den 31 maj 2010, vilket var den dag då tidsfristen för övergångsperioden för att följa lagstiftningen löpt ut. I vissa fall tillät medlemsstaterna flexibilitet i genomförandet av reglerna om minsta maskstorlek till dess att tvivel kring tolkningen av artikel 9.3 kunde skingras. Som anges ovan hade inte heller alla medlemsstater bekräftat att de godtog tolkningen av den tillåtna maskstorleken i nätdelarna utanför lyftet. Till följd av detta tillämpas reglerna för minsta maskstorlek inte alltid på samma sätt överallt i Medelhavsområdet, och artikel 9.3 kan därför ännu inte betraktas som helt genomförd.

5. Selektivitetseffekter

Kommissionen uppmanade medlemsstaterna att lämna information om fångstsammansättningen fördelad enligt storlek och art före och efter utbytet av näten. Data om fångstsammansättning lämnades av tre medlemsstater och data om storlek endast av två medlemsstater. De uppger att ändringen avseende näten påverkade artsammansättningen i liten utsträckning, men hade tydliga effekter för storlekarna som ökade med över 10 % efter utbytet av näten. Detta innebär att fångsten av ungfisk har minskat i någon mån, vilket redan i sig är en god indikator på att ökade maskstorlekar får effekter.

Dessa data bör endast betraktas som vägledande, eftersom de är begränsade i rum och tid. En medlemsstat tog upp vikten av att genomföra reglerna om större maskstorlekar i trålredskap inte bara på EU-nivå, utan även regionalt i samarbete med Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet. Full efterlevnad av AKFM:s rekommendation 33/2009/2 bör därför främjas ytterligare i hela området.

Tillsyn

Information från medlemsstaterna

Fyra medlemsstater rapporterade att de hade genomfört totalt 3 182 inspektioner rörande maskstorlekar och konstaterat 84 överträdelser. Böternas storlek rapporterade av två medlemsstater, och varierade mellan 500 och 2 000 euro. I vissa fall beslagtogs det olagliga redskapet eller utfärdades en varning till fartyget om att byta ut det.

Kommissionens observationer

Kommissionen utförde verifikationsuppdrag enligt avdelning X i kontrollförordningen⁵ för att bland annat kontrollera hur medlemsstaterna ser till att artikel 9.3 efterlevs. Vid verifikationerna konstaterades att redskapen i flera avseenden inte var förenliga med de minsta maskstorlekarna, även efter det att övergångsperioden löpt ut den 31 maj 2010. Även om vissa framsteg kunde konstateras i några medlemsstater 2011, observerades fortfarande många fartyg med illegala maskstorlekar. Detta visar tydligt att medlemsstaterna måste skärpa sina kontroller och/eller tillämpa strängare påföljder för att se till att reglerna om minsta maskstorlekar följs på ett korrekt sätt.

En annan brist vid medlemsstaternas kontroller var att lämpligt mätverktyg för maskor saknades. Sedan juni 2008 ska, enligt rådets förordning 517/2008⁶, fastställandet av maskstorleken ske med hjälp av särskilda EG-mätverktyg och förordningen fastställer exakta specifikationer för dessa. Om mätningen sker med andra typer av verktyg betraktas detta inte som lagligt. Även i fall då det är uppenbart att maskstorleken är mindre än den minsta tillåtna maskstorleken kan påföljd inte utdömas om överträdelsen inte har fastställts med korrekt verktyg. Medlemsstaternas inspektörer har inte alltid detta verktyg med sig eller är inte utbildade för att använda det, även om de flesta medlemsstater nu är utrustade med det. En medlemsstat har inga möjligheter att se till att minsta maskstorlek efterlevs, då den saknar EG-mätverktyg.

SLUTSATSER

Det finns fortfarande betydande brister i genomförandet av reglerna om minsta maskstorlek i släpdragskap och tillsynen av att reglerna efterlevs i medlemsstaterna. Ett av skälen till det försenade genomförandet är medlemsstaternas problem med tolkningen av bestämmelserna i artikel 9.3. Bestämmelserna har nu förklarats av kommissionen och bör nu kunna förstås och tillämpas på samma sätt i alla medlemsstater.

Kommissionen förväntar sig nu att medlemsstaterna kommer att tillämpa strängare och mer målinriktade kontroller för att se till att reglerna om minsta maskstorlek efterlevs, att de kommer att använda lämpliga mätverktyg och se till att påföljderna är tillräckligt avskräckande.

Kommissionen har, mot bakgrund av de förklaringar som lämnats, uppmanat alla medlemsstater att vidta brådskande åtgärder för att säkerställa full och korrekt tillämpning av dessa bestämmelser och att nära övervaka situationen för att se till att fullt genomförande uppnås. Om så krävs kommer kommissionen inte att tveka att utnyttja de medel som står till dess förfogande enligt fördraget, för att säkra efterlevnaden av de berörda bestämmelserna.

Vad gäller de effekter som genomförandet av reglerna om minsta maskstorlek får för selektiviteten, finns det tecken på att genomsnittstorleken har ökat. En fullständig analys kan dock göras först när de återstående bristerna har åtgärdats och på grundval av data som måste lämnas av samtliga medlemsstater.

⁵ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, EUT L 343, 23.12.2009.

⁶ Kommissionens förordning (EG) nr 517/2008 av den 10 juni 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 850/98 när det gäller fastställande av maskstorlek och garnstjocklek på nätredskap, EUT L 151, 11.6.2008.